

цариградския посланикъ на дубровчанитѣ — Марино Ранина. На пѣтъ за Цариградъ, той донесълъ съ себе си полицитѣ, платими въ София отъ тамошнитѣ евреи¹⁾. Презъ следующата година града билъ посетенъ отъ други дубровнишки посланици съ цель да преговарятъ съ турцитѣ. Тѣ съ мжка стигнали въ София, поради многото разбойници, които срещнали по пѣтя. Нѣколко дни преди това станало голѣмо сражение между Марко Коси отъ Пиротъ и тѣзи разбойници, главитѣ на шестима отъ които били отнесени въ Пиротъ и окачени на колове върху крепостъта²⁾. Софийскитѣ паша презъ това време билъ по разходка въ Бали-Ефенди (днесъ с. Княжево) и затова преговоритѣ на посланницитѣ съ него се забавили.

Презъ 1653 и 1654 г. сж били вписани въ книгитѣ за нарежданията на републиката редица разпоредби до софийската колония за успѣшното водене и привършване преговоритѣ съ Портата относно привилегиитѣ, съ които се ползвали дубровчанитѣ и които турцитѣ често отменявали³⁾. Отъ 1656 г. е запазено едно писмо отъ Лучиано Кабога и Джакомо Базели отъ София, въ което се даватъ подробни сведения за приготовленията на турскитѣ войски за война⁴⁾. Презъ м. юний следующата година София била посетена пакъ отъ цариградскитѣ посланици Ранина и Палмота, които подъ предлогъ, че турцитѣ правили прѣчки при износа на кожи, потърсили среща съ пашата на Румелия. Тѣ го молили да протезира дубровнишкитѣ търговци и тѣхната търговия, както това правилъ и самия султанъ⁵⁾. Подробности за тѣзи пречки научаваме отъ самото писмо на Симонъ Хлагиевичъ, софийски търговецъ, комуто турцитѣ попречили да натовари и експедира стоки за Дубровникъ. Той се оплаква и настоява предъ турскитѣ власти въ София да зачитатъ привилегиитѣ, съ които се ползвала неговата нация⁶⁾.

Запазено е едно оплакване на търговцитѣ отъ софийската колония до ректора и съветницитѣ въ Дубровникъ отъ 1659 г., за гдето провадийскитѣ търговци при изнасяне стокитѣ не се спирали въ София, за да не плащатъ установенитѣ такси за поддържане колонията и църквата въ сжщия градъ. Така постѣпвали не само провадийскитѣ дубровчани, но и тѣзи, които търгували изъ Добруджа. Заради това софийскитѣ търговци предупреждавали, че ще напустнатъ тази църква, като премѣстятъ и самото тържище въ Провадия⁷⁾. Това не станало, обаче, търговията на дубровчанитѣ, както въ София, тъй и другаде въ Турция, западала все повече и повече.

¹⁾ „Ho finito hoggi di riscotter le lettere di cambij dirette per questa piazza, le quali sono state appieno pagate se bene, non con dovuta prestezza da questi hebrei . . .“ Писмо отъ М. Ragnina отъ 30. IV. 1651 г.; fasc. 51 № 1904. Подобень текстъ има и въ друго писмо отъ София — 29. VI. 1655 г. на D. Benessa и Tr. Cerva fasc. 90.

²⁾ „ . . . anzi due giorni prima . . . e seguito uno combattimento fra li Marco Cossi di Piroto, e di Palancha con quelli ladri, nel qual conflitto perirono sei ladri, e le loro teste furno portate in Piroto, e poiche sopra li pali nella fortezza . . .“ fasc. 51 № 1905.

³⁾ Lett. e com. т. 55 f. 98V^o, 133V^o, 153V^o—155V^o, 202 и др.

⁴⁾ Писмо отъ 8. II. 1655 г. fasc. 53 № 1940.

⁵⁾ „ . . . Doppoi li raccomandamo l'interessi di questi nostri mercanti bisognosi della sua protettione dalla quale meritavano d'esser asistati, e guardati con buon ochio nel medesimo modo come la Maesta del Gran Signore . . .“ Писмо отъ 5. VI. 1657 г.; fasc. 48 № 1856.

⁶⁾ Писмо отъ 27. VI. 1657 г.; fasc. 51 № 1904.

⁷⁾ Писмо на mercanti della colonna di Soffia отъ 8. VII. 1659.; fasc. 89 № 2215.